

عنوان مقاله:

نگاهی گذرا به چالش های موجود در آموزش دانشگاهی پرستاری ایران

محل انتشار:

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، دوره 14، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سپیده محمدی - *Critical Care Department, Nursing and Midwifery Faculty, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran*

احمدرضا یزدان نیک - *Department of Medical Education, Medical Education Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran*

علیرضا یوسفی - *Adult Health Department, Isfahan University of Medical Science, Isfahan, Iran*

تاج محمد آرازی - *Adult Health Department, Nursing and Midwifery Faculty, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran*

خلاصه مقاله:

مقدمه: شکل گیری مفهوم پرستاری ساخته و پرداخته نظام آموزشی است. با این حال آموزش پرستاری ایران تا به امروز با فراز و فرودهای بسیاری مواجه بوده است؛ امروزه با گذر پرستاری از رشته ای به عنوان فن، به پارادایم پرستاری به عنوان علم و هنر، آموزش پرستاری در ایران نیز شکل دانشگاهی به خود گرفته است اما کیفیت پرستاری و نحوه انتقال دانش به بالین پرستاری با چالش های بسیار جدی رو به رو شده است. در این مطالعه به کنکاش چالش های موجود در حیطه اساتید، دانشجویان، برنامه دروس و محیط آموزش پرستاری می پردازیم. روش ها: مقاله حاضر مقاله مروری از نوع Narrative است که با جست و جوی منابع کتابخانه ای و مقالات منتشر شده در سال های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۳ میلادی در ارتباط با آموزش دانشگاهی پرستاری ایران انجام شد. موتورهای جستجوگر استفاده شده در این مطالعه شامل: Elsevier، Wiley، PubMed، Iran Medex، SID و Medlib بود. در مجموع ۶۰ مقاله مختلف در این زمینه استخراج شد و سپس بنا به تناسب مقالات یافته شده با چالش های آموزش دانشگاهی پرستاری، از ۱۹ مقاله در این مطالعه استفاده شد. نتایج: مهمترین چالش های آموزش پرستاری بدین شرح بود: مفاهیم پایه و اساسی پرستاری در برنامه دوره کارشناسی پرستاران وجود ندارد و پارادایم بیومدیکال غالب در برنامه دروس، دانشجویان را به طرف دستیار پزشک شدن سوق می دهد. نگرش حرفه ای مدرسان پرستاری ایران با وضعیت ایده آل فاصله بسیاری دارد و تصویر دانشگاهی که توسط اساتید پرستاری ارائه می شود با تصویر بالینی پرستار همسان نیست. دانشجویان پرستاری نیز نگرش مناسبی به حرفه خود ندارند به طوری که پرستاری را یک شغل می دانند، نه یک حرفه مشخص و در حال تکامل. محیط دانشگاهی هم به نوبه خود نه تنها توسعه دهنده تفکر انتقادی نیست بلکه در مواردی به عنوان عامل سرکوب کننده نیز مطرح می شود. نتیجه گیری: پی آیند برنامه های آموزشی ناکارآمد در ایران مواردی مانند: نقصان دانش کاربردی در مواجهه با موارد واقعی بیماران در بالین و ابهام دانشجویان در مورد آموزش دانشگاهی؛ ناهماهنگی کادر آموزشی و درمان و عدم مشاهده چهره واقعی پرستاری توسط مددجو و جامعه است. موارد پیشگفت لزوم سرمایه گذاری بیش تر بر رفع این چالش ها و تغییر در آموزش دانشگاهی پرستاری از منظر مختلف را نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

Challenges, academic education, nursing, nursing curriculum, nursing education environment

آموزش دانشگاهی، پرستاری، برنامه درسی پرستاری، محیط آموزش پرستاری

